

РЕШЕНИЕ

№ 7479

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 01.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4943** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Адм.д. № 4943/2023г., пред настоящия съд, е образувано след постановяване и в изпълнение на указанията дадени с Решение № 5349 от 19.05.2023г., постановено по адм.д. № 10734/2022г. по описа на Върховния административен съд, Пето отделение, с което е отменено Решение № 5570 от 03.10.2022г. постановено по адм.д. № 3157/2022г., приобщено към настоящото дело.

Съдебното производство е образувано по Жалба на Г. С. К., с ЕГН: [ЕГН], чрез процесуален представител адв. Р. Д., с адрес за призоваване от [населено място], [улица], партер, срещу Заповед № 8121к-1521/10.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 106 от ЗДСл. е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката, поради съкращаване на щата.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен при нарушение на административно-производствените правила и необоснованост, което обосновава и неговата материална незаконосъобразност. Сочи се, че при извършеното съкращение административният орган не е взел предвид факта, че оспорваният притежава необходимата професионална компетентност и опит, необходими за заемане на длъжността. Жалбоподателят намира, че със Заповед № 8121К-1299/08.03.2022 г. е утвърден нов щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” – МВР, наричана по-надолу за краткост само Дирекцията и са извършени вътрешни

промени в администрацията, считано от 14.03.2022 г., без да е променена нормативно системата от функции, задачи и изисквания, които са ѝ възложени за изпълнение. Твърди се, че са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, изразяващи се в нарушение на чл. 14 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията, наричана за краткост по-надолу само Наредбата, съгласно който промените в длъжностното разписание могат да се правят само след изготвянето на мотивиран писмен доклад, какъвто липсва. В случая липсва и разглеждане на този доклад от страна назначената по чл. 106а от ЗМВР комисия. На следващо място се твърди, че не е налице реално съкращаване на длъжността, защото не прекратено извършването на специфичните за нея функционални задължения. С промените в длъжностното разписание, в сила от 14.03.2022г., ръководеният от жалбоподателката отдел „Управление на държавната собственост и строителство” е реорганизиран, като двата основни сектора в него – „Държавна собственост” и „Жилищно настаняване” са обединени в един сектор – „Държавни имоти и жилищно настаняване”, включен в отдел „Административен”. В новосформирани отдели са преместени служители в закритите сектори на ръководения от жалбоподателката закрит отдел. Според оспорващата, понятието „длъжност в администрацията” обхваща два основни белега: 1. Нормативно определена позиция и 2. Система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. В случая, нито длъжността „Началник на отдел”, е премахната изцяло от структурата на МВР, нито са премахнати специфичните задължения, характерни за изпълняваната от жалбоподателката длъжност до съкращаването ѝ, което прави процесната заповед незаконосъобразна. В жалбата се сочи, че административният орган не е спазил и целта на закона, като намира, че в процесния случай, след като всички служители в отдела, ръководен от жалбоподателката са преназначени след реорганизацията в други отдели, а само тя като Ръководител е съкратена, намира, че целта е именно нейното уволнение. В жалбата, в открито съдебно заседание и в подробна писмена защита, излага аргументи за отмяна на акта, поддържа жалбата и иска отмяна на оспорения акт. Претендира съдебно-деловодни разноски по приложен списък и доказателства към него.

Ответникът- Министърът на Вътрешните Работи, се представлява от процесуален представител юрк. М., която оспорва изцяло жалбата в съпроводително писмо, в съдебно заседание и представя подробни писмено становище. Искане се от съда да остав в сила оспорения административен акт като правилен и законосъобразен, като се остави без уважение жалбата, като недоказана и необоснована. Не се претендират разноски.

Софийска Градска Прокуратура, редовно призована-не изпраща представител, не взема становище.

Административен Съд С. град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото и присъдинено адм.д. адм.д. № 3157/2022г. по описа на АССГ, писмени доказателства и Заключение на ВЛ, както и като съобрази указанията на ВАС, за представяне на доказателства по административната преписка и анализ на същите във връзка с доводите за наличие на нарушения на административно производствените правила при постановяване на оспорения в производството административен акт, намира за установено от правна и фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а се установява и от приложените писмени

доказателства, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение с процесната Заповед № 8121к-1521/10.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи, жалбоподателката е заемала длъжността „Началник на отдел”: „Управление на държавната собственост и строителство”, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” на МВР. Видно от докладна записка рег. № 5785р-6825 от 04.03.2022 г. до Министъра на вътрешните работи, изготвена от Директора на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, е предложено утвърждаване на нов щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, във връзка с необходимостта от промяна в организацията и дейността на работа на дирекцията, като с предложената промяна се цели оптимизиране на дейността ѝ за по-добро изпълнение на възложените ѝ функции. Промяната се състои в следното: Отдел „Автотранспорт” се закрива и се създава нов сектор „Автотранспорт” в отдел „Материално-техническо осигуряване”, отдел „Почивно дело” и отдел „Обществено хранене” се закриват и се създава нов отдел „Социални дейности”, отдел „Управление на държавната собственост и строителство” се закрива, като сектор „Капитално строителство и ремонти” се създава в отдел „Материално-техническо осигуряване”, сектори „Държавна собственост” и „Жилищно настаняване” се закриват и се създава сектор „Държавни имоти и жилищно настаняване” в отдел „Административен”.

Предложено е създаването на шест отдела, вместо съществуващите до момента седем, а именно отдел „Материално-техническо осигуряване”, отдел „Социални дейности”, отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите”, отдел „Контролни дейности”, отдел „Финансиране и материална отчетност” и отдел „Административен”, като последният се състои от сектор „Координация и административно обслужване”, сектор „Човешки ресурси”, сектор „Правно-нормативно обслужване” и сектор „Държавни имоти и жилищно настаняване”.

Към докладната записка е приложен проект на щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”.

Със Заповед № 8121к-1299 от 08.03.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, на основание чл. 33, т. 9 и чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, т. 10 от заповед № 8121з-214/24.02.2015г. относно определяне на ред за изготвяне на функционалните задължения, организационните структури и щатове на структурите по чл.37 от ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33, т. 7 от ЗМВР и докладна записка № 5785р-6825/ 04.03.2022 г. е утвърден нов щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, като отдел „Управление на държавната собственост и строителство” е закрит.

Във връзка с извършената промяна на Г. К. на 10.03.2022 г. е връчено предизвестие рег. № 8121р-4774/10.03.2022 г. за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, считано от 14.03.2022г., поради съкращаване на длъжността.

По делото са приети като доказателства утвърден със Заповед № 8121к-391/26.01.2017г. щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” и Заповед № 8121к-8945/20.07.2021г., Заповед № 8121к-3736/17.02.2021г., Заповед № 8121к-7558/25.06.2020г., Заповед № 8121к-9159/09.05.2019г., Заповед № 8121к-7048/15.03.2019 г. и Заповед № 8121к-10768/23.11.2018 г. на министъра на вътрешните работи за неговото изменение, както и утвърденият със заповед № 8121к-1299/08.03.2022г. щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални

дейности”. Приети са заповеди за изменение и допълнение на функционални задължения и организационна структура на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”. Като доказателства са представени и приети поименно щатно разписание на длъжностите в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” към 28.02.2022 г. и към 14.03.2022 г. – преди и след издаването на оспорваната заповед. Като част от административната преписка е представено досието на жалбоподателката, включително длъжностна характеристика за длъжността „Началник на отдел” в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”.

В изпълнение указанията на ВАС, в хода на настоящото производство са представени в заверен препис Заповед № 8121К-1299/08.03.2022 г. на министъра на МВР, с подпис и печат и подписи на лицата, осъществили контрол и съгласувателната процедура по издаването на заповедта; Заповед № 8121з-140/24.01.2017, № 8121з-141/24.04.2017, Заповед № 391/26.01.2017г. относно щат на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности на МВР“, с подпис и печат на дейстация министър на МВР и подписи на лицата по съгласувателната процедура и Поименно щатно разписание на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” към 14.03.2022г., с подписи на лицата изготвили и съгласували утвърденото от министъра щатно разписание.

Въз основа на тези установени факти , съдът намира следното от праван страна:

Оспорената заповед е получена лично от Г. К. на 11.03.2022г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 24.03.2022г., т.е. в установения по закон срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което и като подадена от активно процесуално легитимирана страна, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, в срок, същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 108, изр. първо от ЗДСл, служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването. В случая заповедта, с която служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено е издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 33, т. 7 от ЗМВР, министерството на вътрешните работи се ръководи от министър, който управлява човешките ресурси и създава и закрива звена, извън тези, създадени със закона. Според чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР служителите на МВР са държавни служители. В чл. 158 от ЗМВР е предвидено, че министърът на вътрешните работи е орган по назначението на държавните служители в МВР. Следователно, той, в качеството си на орган по назначаване, е компетентен да изменя и прекратява служебните правоотношения на държавните служители. Съгласно чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, Министърът на вътрешните работи утвърждава функционалните задължения, организационните структури и щатове на структурите по чл. 33, т. 7 и чл. 37, т.е. той може да управлява човешките ресурси, и създава и закрива звена, извън тези, създадени със закона. Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 7 от Правилник за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности” е дирекция в рамките на специализираната администрация в МВР, а според чл. 85а от същия Правилник, тя е структура на МВР за извършване на материално-техническо осигуряване на структурите на МВР и

социално обслужване на служителите на МВР. Процесната Дирекция, не е създадена със закона за МВР, следователно попада в приложното поле на чл. 33, т. 7 от ЗМВР.

Въз основа на посочената правна уредба, компетентният административен орган - Министерът на вътрешните работи е утвърдил и длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, в сила съответно към 28.02.2022г. и към 14.03.2022г. – преди и след издаването на оспорваната заповед. Установява се от тези вътрешно-ведомствени актове, че в съответствие с нормативната уредба е закрит изцяло отдел „Управление на държавната собственост и строителство”.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, белезите на понятието „длъжност в администрацията” са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Съдът намира, че цитираните норми, дефиниращи понятието „длъжност в администрацията”, могат да се приложат по аналогия, когато става въпрос за държавни служители в системата на МВР. Според утвърдения със Заповед № 8121к-1299 от 08.03.2022 г. щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, длъжността „началник на отдел” в дирекцията е с ранг II младши и за заемането ѝ се изисква образователна степен „магистър”.

По отношение на заеманата от жалбоподателката длъжност е установено, че посочените изисквания са били налице - тя е заемала длъжността „началник на отдел” „Управление на държавната собственост и строителство” в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”. С влизането в сила на новия щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, утвърден със Заповед № 8121к-1299 от 08.03.202 г., е действително изворшено прекратяване на съществуването на отдел „Управление на държавната собственост и строителство” и на длъжността „началник” на същия отдел, който е закрит. Независимо от факта, че длъжността „началник на отдел” е продължила да съществува в рамките на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, специфичните за съкратената длъжност „началник на отдел” „Управление на държавната собственост и строителство” функции, не могат да се препокрият с функциите, специфични за длъжността „началник на отдел” на останалите и новообразуваните отдели в рамките на дирекцията. Намаляване на бройките за длъжността „началник на отдел”, във връзка със закриването на броя на отделите в дирекцията, е една от формите на премахване на длъжността като нормативно определена позиция. Съдът кредитира като обективно

заклучението на ВЛ, прието и неоспорено от страните. Същото проследява в цялост актовете по преобразуване на отдели и съответни длъжности във връзка с промяната на щатното разписание, което е основание и за съкращаване на длъжността и издаване на процесната оспорена заповед. Следва да се отбележи, обаче, че когато ВЛ посочва идентичност на функционалните задължения за началник отдел, това от съдържанието на съответните длъжности характеристики касае осъществяването на идентични функции по управление и контрол, но идентичност не може да бъде установена по предмет на видовете правоотношения, които се регулират в съответните дирекции и отдели, с оглед предмета на дейност на ъщите, поради което и не може да бъде установено по безспорен и категоричен начин, че съответната длъжност, предмет на съдебно оспорване, продължава да съществува по функционален признак, като идентична по предходното и настоящото щатно разписание, още повече, че отделът е изцяло закрит и дори и дейностите в ено да са преобразувани и пренасочени, те са разделени по вид и функции.

Във връзка с конкретните указания на ВАС и при анализа на установените в производството факти, съдът прави извод за неоснователност на възраженията и доводите на жалбоподателя относно наличието на административнопроизводствени правила, в хода на административното производство, обосноваващи отмяната на оспорения акт на това основание. Установява се, че заповед № 8121К-1299/08.03.2022 г. на министъра е подписана от министъра, включително и със съгласувателните подписи на гърба ѝ.

Същевременно съдът изцяло споделя становището на ответната страна, че жалбоподателката К. е служител със статут по Закона за държавния служител, т. е по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, поради което и по отношение на същата е приложим Класификатора на длъжностите в администрацията, обн. ДВ, бр. 49/29.06.2012г. и Наредба за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, обн. ДВ, бр. 49/29.06.2012 г., поради което и законосъобразността на оспорения акт, не следва да се преценява въз основа на заповед № 8121з-140/24.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи относно утвърждаване на Класификатора на длъжностите в МВР и заповедта за прилагането му - заповед № 8121з-141/24.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи относно прилагане на Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал.1 т. 1 и 3 и ал. 3 от ЗМВР. Това са актове, отнасящи се само за служителите по чл. 142, ал.1 т. 1 и 3 и ал. 3 от ЗМВР, т. е. със статут по ЗМВР. А г-жа К. е служител със статут по Закона за държавния служител, т. е по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, които са неотнормирани към статута на държавен служител на жалбоподателката. Установява се по делото, че административната преписка по издаване на оспорваната от г-жа К. заповед е представена в цялост на съда. На поименното разписание на длъжностите на ДУССД-МВР към 14.03.2022 г. не е поставян регистрационен номер, но това е утвърдението от директора на ДУССД и валиден документ. С писмо № 12802/05.04.2022 г. по описа на АССГ, по приобщеното дело на АССГ, са представени и приети 23 документа, сред които и всички министерски заповеди за изменение и допълнение на МЗ №

81213-214/24.02.2015 г. за определяне на реда за изготвяне на функционалните задължения, организационните структури и щатовете на структурите по чл. 37 от ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33, т. 7 от ЗМВР;

Мотивираното предложение от директора на ДУССД, въз основа на което е извършена промяната на щата на дирекцията с МЗ № 8121К-1299/08.03.2022 г. за утвърждаване на щат на ДУССД, в сила от 14.03.2022 г. е докладна записка рег. № 5785р-6825/04.03.2022 г. на директора на ДУССД, приета и представена по присъединеното адм.д. № 3157/2022, с писмо № 12802/05.04.2022 г. по описа на АССГ, под № 14.

Нормата на чл. 106а. от Правилника за устройството и дейността на МВР регламентира, че министърът на вътрешните работи **може** да се подпомага от комисия, която разглежда въпроси, свързани с щатното и кадровото обезпечаване на структурите по [чл. 37 ЗМВР](#), и предлага решения на министъра на вътрешните работи. Видно от нормата същата има диспозитивен характер и предоставя възможност за избор между различни варианти на поведение. Текстът на т. 10 от МЗ № 81213-214/24.02.2015 г. за определяне на реда за изготвяне на функционалните задължения, организационните структури и щатовете на структурите по чл. 37 от ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33, т. 7 от ЗМВР предвижда, че по разпореждане на министъра дирекция «Човешки ресурси» може да изготвя нови щатове и заповеди за промени на щатове, извън реда по т. 8 и т. 9 от посочената заповед. В МЗ № 81213-214/24.02.2015 г., съгласно последната ѝ точка 16, директорът на дирекция „Човешки ресурси“ **предлага за утвърждаване проектите** на функционални задължения, организационна структура, щатовете и заповедите за промени по щатовете на структурите по чл. 37 от ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33, т. 7 от ЗМВР. Самата заповед на министъра № 8121К-1299/08.03.2022 г. е съгласувана, удостоверено с подписи на последната ѝ страница. Тя е представена на 06.04.2022 г. с писмо № 13016 по описа на АССГ под № 5, а под № 8 е докладна записка рег. № 5785р-7190/09 .03.2022 г. на директора на ДУССД. Представено е и заверено копие на заповед на министъра № 81213-1013/08.08.2017 г. относно утвърждаване на Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР и препис-извлечение от самите правила. В чл. 36, ал. 1 от Правилата е записано, че заповедите се изготвят в единствен екземпляр, отпечатват се едностранно, (*първо*) съгласуват се на гърба на последната страница и (*после*) се предоставят за подписване на компетентното длъжностно лице. Винаги съгласувателната процедура се провежда преди предоставяне за подпис на заповедта от компетентното длъжностно лице.

Въз основа на тези факти, съдът прави извод, че Министърът на вътрешните работи е издал оспорената заповед, в рамките на предоставената му от чл. 106, ал. 1, т. 2 на ЗДСл компетентност да прекратява служебното правоотношение на държавните служители по чл.142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, предвид това, че същият е компетентен орган по назначаване на тази категория служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, какъвто е жалбоподателят.

Заповедта е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, посочени в императивната разпоредба на чл. 108, ал. 1, изр. първо от Закона за държавният служител. В текста ѝ се съдържат, както правното, така и фактическото основание за прекратяване на служебното правоотношение на К.. В заповедта е посочен и придобитият ранг на държавна служба от нея.

В обжалваната заповед се съдържат и разпореждания относно изплащане на дължимите обезщетения, в това число и разпореждане да се изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие. В своята заповед за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателя министърът на вътрешните работи е визирал и предизвестieto, връчено на същата. В това предизвестие с рег. № 8122р-4774/10.03.2022г., връчено на К. на 11.03.2022г., видно от саморъчното нейно отбелязване, са изложени мотиви за прекратяване на служебното ѝ правоотношение на посоченото в заповедта правно основание – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

В мотивите на предизвестieto министърът на вътрешните работи се е позовал на своя заповед рег. № 8121к-1299/08.03.2022г. за утвърждаване на щата на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ и е посочил, че причина за прекратяване на служебното правоотношение на К. е съкращаване на длъжността, заемана от нея. Видно от горното заповедта е мотивирана.

При издаването на обжалваната заповед не са допуснати нарушения на административнопроиовдствените правила по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, които да са от категорията на съществените и да обуславят отмяната ѝ.

При издаване на оспорения акт, не е налице нарушение, което да е ограничило по какъвто и да е начин правата на оспорващия, обуславящо отмяна на оспорения акт на това самостоятелно основание.

Обжалваната заповед съответства и на материалния закон.

Установява се, че в МВР не са утвърдени изрични вътрешни правила за подбор на служители, преди прекратяване на служебното им правоотношение, поради съкращаване на щата.

Като правно основание за издаване на процесната заповед административният орган е посочил разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл - поради съкращаване на длъжността. За да възникне така посоченото законово основание, следва длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията да не съществува или ако длъжността е запазена да е намален броят на служителите, ангажирани с нейното изпълнение.

Със заповед № 8121к-1299/08.03.2022г. на министъра на вътрешните работи, която е представена и приета като доказателство по делото, е утвърден нов щат на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР. Видно от тази заповед от 14.03.2022г. с цел оптимизиране дейността на ДУССД са направени множество промени в дирекцията. В това число е закрит отдел „Управление на държавната собственост и строителство“ и са съкратени щатните бройки.

След извършената оптимизация на ДУССД-МВР, видно от представените и приети по делото заверени копия на препис-извлечение на поименно щатно разписание на ДУССД към 28.02.2022 г. и към 14.03.2022 г. и МЗ № 8121К-391/26.01.2017 г. и МЗ № 8121К-1299/08.03.2022 г. отдел „Управление на държавната собственост и строителство“ е закрит и действително не фигурира в поименното щатно разписание. От седем отделите в ДУССД стават шест и началниците на отдели също са шест. Съгласно утвърдената съдебна практика на ВАС съкращаване на щата е налице дори когато длъжността, като система от функции, задължения и изисквания, продължава да съществува, но се изпълнява от по-малко на брой служители.

В кръга на притежаваната компетентност на административния орган е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната от него администрация с оглед оптимизиране на дейността ѝ. Съобразно предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 2, ал. 3 от ЗДСл, органът по назначаването разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности.

Следва да се отбележи, че определени функции, задачи и задължения не могат да бъдат отъждествявани с конкретно определена длъжност. Длъжността е съвкупност от такива само при определен ред на организация. При промяна на този ред на организация те могат да бъдат изведени от конкретната длъжност, комбинирани с други, касаещи различна длъжност или да допълнят характеристиката на заварени такива, с оглед обема на осъществяваната от структурното звено дейност.

За да се приеме, че една длъжност е съкратена е необходимо тази длъжност вече да не фигурира, нито като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, нито като система от функции, задължения и изисквания. Противно на изложеното в жалбата и по време на откритото съдебно заседание по делото съкратената длъжност на К. не се е запазила нито като система от функции, задължения и изисквания, нито като нормативно определена позиция.

Отдел „Управление на държавната собственост и строителство“ в ДУССД-МВР вече няма. Няма и длъжност началник на закрития отдел в длъжностното щатно разписание. Длъжността заемана от жалбоподателя реално е съкратена. Същото се потвърждава и от приетата като доказателство по делото съдебно-трудова експертиза.

С оглед на това не отговаря на действителността изложеното в жалбата, че не е налице реално съкращаване на щата на заеманата от жалбоподателя длъжност и че същата фигурира като наименование и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения.

Въпрос на свободна преценка на органа по назначаването е определяне на наименованието и съответната система от функции, задачи и задължения на всяка една длъжност в нормативно установените административни звена и допълнително обособените с щатното разписание отдели и сектори на тези

звена.

Обжалваната заповед е издадена при наличие на визираните в чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл материалноправни предпоставки.

Не е нарушен принципът дефиниран в чл. 6 АПК, който изисква административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. От анализа на извършената структурна реформа се установява, че с нея се преследва, подобряване на работата, чрез оптимизиране на функциите и числеността на отделите и при възможност за запазване стабилитета на държавната служба.

В рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването е да съкращава, респ. да открива и/или закрива дирекции, отдели и сектори в нормативно определената структура и численост на персонала, ангажиран с дейността и функциите на МВР. В процесния случай е закрит отдел „Управление на държавната собственост и строителство“, чиито началник е била жалбоподателят, вследствие на което е извършеното съкращаване на съответните щатни длъжности и предприетите действия в тази насока са въпрос на целесъобразност при изпълнение на правомощията на органа по назначаването, респ. реорганизиране дейността на държавната администрация с оглед повишаване ефективността ѝ.

Служебното правоотношение не е прекратено самоцелно, а след утвърдена от министъра докладна записка рег. № 5785р-6825/04.03.2022 г. на директора на ДУССД относно утвърждаване на нов щат на дирекцията и извършване на организационни и структурни промени, които целят оптимизиране дейността на МВР. В процесната хипотеза за административния орган липсва задължение за подбор или преназначаване, поради което не е налице нарушение.

Противно на изложеното в жалбата към момента на издаване на оспорената заповед с рег. № 8121к-1521/10.03.2022г. са извършени длъжностни промени с оглед заповед № 8121к-1299/08.03.2022г. на министъра на вътрешните работи, изменени са функционалните задължения и организационната структура на ДУССД.

От изложеното до тук се налага обосновано изводът, че в производството по издаване на обжалваната заповед са спазени всички процедурни правила, в предвидената от закона форма е и са спазени материалноправните разпоредби. Заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона.

От анализа на фактите и относимата правна уредба, съдът прави извод, че оспорената заповед е законсъобразна и не страда от пороци, обосноваващи нейната отмяна. Същата е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материално-правните разпоредби и в съответствие с целта на закона, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изхода на спора ответната страна има право на сторените разноски в производството, но такива не се претендират, поради което и не се пресъждат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК,
Административен Съд С. - град, Първо отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на Г. С. К., с ЕГН: [ЕГН], *срещу* Заповед № 8121к-1521/10.03.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 106 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващата, *като недоказана и неоснователна.*

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: